TEISINGUMO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. gruodžio 17 d.*

Byloje C-586/08

dėl *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Italija) 2008 m. liepos 9 d. Nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2008 m. gruodžio 29 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Angelo Rubino

prieš

Ministero dell'Università e della Ricerca,

TEISINGUMO TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė C. Toader, teisėjai K. Schiemann (pranešėjas) ir P. Kūris,

* Proceso kalba: italų.

generalinis advokatas N. Jääskinen,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— A. Rubino, atstovaujamo advokato F. Brunello,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* F. Quadri,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos E. Skandalou ir S. Vodina,

— Slovakijos vyriausybės, atstovaujamos B. Ricziová,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos H. Støvlbæk ir L. Prete,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB 3 straipsnio 1 dalies c punkto ir 47 straipsnio 1 dalies bei 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo (OL L 255, p. 22) išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp A. Rubino ir *Ministero dell'Università e della Ricerca* (Universitetų ir tyrimų ministerija, toliau – ministerija) dėl to, kad ši atmetė A. Rubino prašymą jį įrašyti į ministerijos tvarkomą asmenų, turinčių nacionalinę mokslinę kvalifikaciją (toliau – NMK), sąrašą.

Teisinis pagrindas

Direktyva 2005/36

3 Direktyva 2005/36 pertvarkomos ir racionalizuojamos ankstesnių direktyvų nuostatos bei pakeičiamos visų pirma 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyva 89/48/EEB dėl bendrosios aukštojo mokslo diplomų, išduotų po bent trejų metų profesinio mokymo ir lavinimo, pripažinimo sistemos (OL L 19, 1989, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 337) ir 1992 m. birželio 18 d. Tarybos direktyva 92/51/EEB dėl antrosios bendros profesinio mokymo ir lavinimo pripažinimo sistemos, papildanti Direktyvą 89/48/EEB (OL L 209, p. 25; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 2 t.,

p. 47). Pagal Direktyvos 2005/36 keturioliktą konstatuojamąją dalį šia direktyva nebuvo pertvarkytas Direktyvose 89/48 ir 92/51 įtvirtintas pripažinimo mechanizmas.

4 Pagal Direktyvos 2005/36 2 straipsnio 1 dalį ši direktyva taikoma visiems valstybės narės piliečiams, pageidaujantiems užsiimti „reglamentuojama profesija“ kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje jie įgijo savo profesinę kvalifikaciją.

5 Direktyvos 2005/36 3 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose pateikiamos šios sąvokos:

„Šioje direktyvoje taikomi tokie sąvokų apibrėžimai:

a) „reglamentuojama profesija“ – tai profesinės veiklos rūšis arba profesinės veiklos rūšių grupė, kuria verčiantis (arba verčiantis vienu iš jos būdų) pagal įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatas tiesiogiai arba netiesiogiai reikalaujama specifinės profesinės kvalifikacijos turėjimo; visų pirma vertimosi būdu laikomas profesinio vardo, kurio naudojimas įstatymais ir kitais teisės aktais leidžiamas tik turintiesiems tam tikrą profesinę kvalifikaciją, naudojimas. <…>

b) „profesinė kvalifikacija“ – tai kvalifikacija, patvirtinta formalios kvalifikacijos įrodymu, 11 straipsnio a punkto i papunktyje nurodytu kompetenciją patvirtinančiu dokumentu ir (arba) profesine patirtimi.“

6 Direktyvos 2005/36 11 straipsnio „Kvalifikacijos lygiai“ a punkto i papunktyje nurodyta:

„13 straipsniui taikyti profesinės kvalifikacijos sugrupuojamos į šiuos toliau aprašomus lygius:

a) kompetenciją patvirtinantis dokumentas išduotas kilmės valstybės narės kompetentingos institucijos, paskirtos remiantis tos valstybes narės įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis, atsižvelgiant:

i) <…> specialus egzaminas be išankstinio pasirengimo <…>.“

7 Direktyvos 2005/36 13 straipsnio „Pripažinimo reikalavimai“ 1 dalyje numatyta:

„Jei užsiimti reglamentuojama profesija priimančiojoje valstybėje narėje leidžiama tik turint tam tikrą profesinę kvalifikaciją, tos valstybės narės kompetentinga institucija leidžia dirbti pagal tą profesiją tokiomis pačiomis sąlygomis, kokios taikomos jos piliečiams, tiems pareiškėjams, kurie turi kompetenciją patvirtinantį dokumentą ar formalios kvalifikacijos įrodymą, kurio kita valstybė narė reikalauja norint užsiimti ta profesija jos teritorijoje.

Kompetenciją patvirtinantys dokumentai ar formalios kvalifikacijos įrodymai turi atitikti tokias sąlygas:

<…>

b) jie turi patvirtinti, kad profesinės kvalifikacijos lygis yra bent lygiavertis lygiui, kuris yra ne daugiau kaip viena pakopa žemesnis už reikalaujamą priimančiosios valstybės narės, kaip aprašyta 11 straipsnyje.“

Nacionalinės teisės aktai

8 2007 m. lapkričio 6 d. priimtas Įstatyminis dekretas Nr. 206, įgyvendinantis Direktyvą 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo bei Direktyvą 2006/100/EB, dėl Bulgarijos ir Rumunijos stojimo adaptuojančią tam tikras direktyvas laisvo asmenų judėjimo srityje (*decreto legislativo n. 206 – Attuazione della direttiva 2005/36/CE relativa al riconoscimento delle qualifiche professionali, nonché della direttiva 2006/100/CE che adegua determinate direttive sulla libera circolazione delle persone a seguito dell'adesione di Bulgaria e Romania*, GURI priedas, Nr. 261, 2007 m. lapkričio 9 d., toliau – Įstatyminis dekretas Nr. 206/2007).

9 Tačiau, remiantis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo aiškinimu, šis įstatyminis dekretas netaikomas universiteto dėstytojo profesijai.

10 Norint pradėti verstis šia profesija Italijoje nereikalaujama jokio akademinio laipsnio ir jokios profesinės patirties.

11 Universiteto dėstytojų atrankos procedūra reglamentuojama 2005 m. lapkričio 4 d. Įstatymu Nr. 230, įtvirtinančiu naujas nuostatas, susijusias su universiteto dėstytojais ir tyrėjais, bei suteikiančiu įgaliojimus vyriausybei pertvarkyti universiteto dėstytojų įdarbinimo tvarką (*legge n. 230 – Nuove disposizioni concernenti i professori e i ricercatori universitari e delega al Governo per il riordino del reclutamento dei professori universitari*) (GURI, Nr. 258, 2005 m. lapkričio 5 d., toliau – Įstatymas Nr. 230/2005), ir 2006 m. balandžio 6 d. Įstatyminiu dekretu Nr. 164 dėl universiteto dėstytojų įdarbinimo tvarkos reformos pagal 2005 m. lapkričio 4 d. Įstatymo Nr. 230 1 straipsnio 5 dalį (*decreto legislativo n. 164 – Riordino della disciplina del reclutamento dei professori universitari, a norma dell'articolo 1, comma 5 della legge 4 novembre 2005, n°230*) (GURI, Nr. 101, 2006 m. gegužės 3 d., toliau – Įstatyminis dekretas Nr. 164/2006).

12 Įstatymo Nr. 230/2005 1 straipsnio 5–9 dalyse numatyta:

„5. Universiteto dėstytojų įdarbinimo tvarkos reformos tikslais, užtikrinant vykdytinų pareigų pobūdį atitinkančią atranką, vyriausybei suteikiami įgaliojimai per šešis mėnesius nuo šio įstatymo įsigaliojimo ir nepažeidžiant universitetų autonomiškumo priimti vieną ar kelis įstatyminius dekretus, laikantis šių principų ir gairių:

a) iki kiekvienų metų birželio 30 dienos Švietimo, universitetų ir tyrimų ministras dekretu kiekvienoje mokslo ir disciplinų srityje pradeda [NMK] suteikimo procedūras, taikomas atskirai pirmo lygio dėstytojams ir asocijuotiems dėstytojams, ir, be kita ko, nustato:

1) taisykles, kiekvienam lygiui ir disciplinai apibrėžiančias maksimalų asmenų, galinčių gauti [NMK], skaičių, atitinkantį universitetų nurodytus poreikius, taikant ne didesnę kaip 40 % kvotą, kuriai užtikrinamas finansavimas, ir su sąlyga, kad [NMK] nesuteikia teisės dėstyti. Be to, apibrėžiami procedūros bei terminai, taikomi kvietimui dalyvauti universitetuose vyksiančiuose tinka-

mumo egzaminuose, šių egzaminų vykdymui ir užbaigimui, užtikrinant atrankos komisijų priimtų aktų ir sprendimų paskelbimą. Kiekvienos disciplinos srityje asmenims, turintiems NMK, turi būti suteikta bent po vieną kiekvieno lygio darbo vietą penkerių metų laikotarpiui.

<…>

6. Asmenų, kurių kandidatūros pripažintos tinkamomis, bet kurie nebuvo pakviesti pasibaigus jau surengtoms procedūroms, ar kurių dokumentai buvo patvirtinti, [NMK] galioja penkerius metus nuo jos suteikimo. Bet kuriuo atveju asmenys, kurių kandidatūros pripažintos tinkamomis, į pirmo lygio dėstytojų ir asocijuotų dėstytojų darbo vietas įvairiuose universitetuose <…> turi būti įdarbinami laikantis procedūrų <…>.

<…>

8. Universitetai į pirmo lygio ir asocijuotų dėstytojų darbo vietas įdarbina pagal savo reglamentuose įtvirtintas procedūras, kurios užtikrina kandidatų lyginamąjį vertinimą ir aktų paskelbimą bei skirtos tik asmenims, turintiems 5 dalies a punkte [nurodytą NMK] <…>

9. Universitetai <…> į ne daugiau kaip 10 % pirmo lygio ir asocijuotų dėstytojų darbo vietų gali tiesiogiai paskirti užsienio ar užsienyje įdarbintus Italijos tyrėjus specialistus, užsienyje įgijusius to paties lygio dėstytojo kvalifikaciją <…>“

13 Įstatyminio dekreto Nr. 164/2006 3 straipsnyje „Nacionalinė mokslinė kvalifikacija“ nurodyta:

„1. [NMK] suteikiama užbaigus ministro dekretu kiekvienai sričiai ir atskirai pirmo lygio dėstytojams ir asocijuotiems dėstytojams paskelbtas procedūras.

2. [NMK] suteikiama neviršijant kvotų, nustatytų kvietime, adresuotame kandidatams, turintiems „piena maturità scientifica“, kalbant apie pirmojo lygio dėstytojus, ir „maturità scientifica“, kalbant apie asocijuotus dėstytojus.

3. Turėti [NMK] yra privaloma norint dalyvauti įstatymo 1 straipsnio 8 dalyje numatytose procedūrose, tačiau jis nesuteikia teisės imtis universiteto dėstytojo pareigų.

4. Dalyvavimo įdarbinimo procedūrose tikslais [NMK] turi galioti ketverius metus nuo jos gavimo.“

14 Įstatyminio dekreto Nr. 164/2006 9 straipsnyje „Vertinimo komisijų darbai“ numatyta:

„1. Universitetuose, kuriuose vyksta tinkamumo egzaminas, posėdžiaujančios komisijos renka pirmininką ir nustato bendruosius reikalavimus bei kandidatų lyginamojo vertinimo procedūras, kiek galima taikydamos nacionaliniu ir tarptautiniu lygiu pripažintus kriterijus.

<…>

3. Vertindama kandidato mokslinės veiklos rezultatus, kitą mokslinę kvalifikaciją ir bendrą aprašymą, įskaitant galimą pedagoginę veiklą, profesinę bei organizacinę patirtį, komisija atsižvelgia į šiuos kriterijus:

a) mokslinės veiklos rezultatų originalumą ir novatoriškumą, įskaitant publikacijas, patentus ir novatoriškus projektus bei metodiką;

b) analitiniu metodu nustatytą individualų kandidato indėlį į kolektyvinius darbus, kai [šis indėlis] gali būti išskirtas;

c) vadovavimą tyrimų grupėms ir jų koordinavimą;

d) kandidato veiklos suderinamumą su srities, dėl kurios buvo pradėta procedūra, disciplinomis arba su tarpdisciplininiais klausimais, kuriuos jos apima;

e) publikacijų mokslinę reikšmę ir jų paplitimą mokslo bendruomenėje;

f) mokslinės veiklos rezultatų tęstinumą laiko atžvilgiu tiek, kiek tai susiję ir su žinių specialioje srityje plėtra;

g) atitinkamų institucijų patvirtintų prisiimtų mokymo įsipareigojimų reikšmę ir požymius;

h) veiklos, vykdomos klinikinėje bei terapinėje srityse ir bet kurioje kitoje profesinėje ar darbo srityje, kurioje aiškiai reikalaujama susijusios patirties ir kompetencijos ar kurioje ji papildo bendrą kandidato profilį, reikšmę ir požymius.

4. Sprendimą dėl mokslinės veiklos rezultatų, kvalifikacijos ir bendrų kandidato nuopelnų komisija priima konkrečiai remdamasi 1 ir 3 dalyse nurodytais kriterijais.

5. Po mokslinės veiklos rezultatų ir kvalifikacijos vertinimo vykstant tinkamumo egzaminams, skirtiems asocijuotiems dėstytojams, kandidatai turi laikyti pedagogikos egzaminą ir apsiginti mokslinės veiklos rezultatus. Kvietime teikti kandidatūras gali būti numatyta, kad šie egzaminai bus laikomi užsienio kalba, kuri yra lyginamojo vertinimo dalykas. [Vykstant] pirmojo lygio dėstytojams skirtiems egzaminams kandidatai turi apsiginti mokslinės veiklos rezultatus, o asmenys, kurie neturi asocijuoto dėstytojo kvalifikacijos, turi taip pat laikyti pedagogikos egzaminą, kuris papildo bendrą vertinimą.

<…>

9. Pasibaigus šiems darbams komisija, atlikusi lyginamąjį vertinimą, savo narių balsų dauguma priimtame sprendime nurodo, kurie kandidatai nusipelno gauti [NMK], neviršydama kvietime teikti kandidatūras nustatytų kvotų.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

15 Baigęs 1991 m. pradėtą akademinę veiklą Italijos pilietis A. Rubino 2005 m. Hamburgo universiteto geofizikos mokslų fakultete gavo habilituoto daktaro laipsnį („Habilitation“ (*facultas legendi*)) okeanografijos srityje ir „Lehrbefugnis“ (*venia legendi*) laipsnį. Šie laipsniai patvirtina jo pirmo lygio universiteto dėstytojo („Ordinarius“) kvalifikaciją Vokietijos aukštojo mokslo sistemoje.

16 Šiuo metu A. Rubino dirba okeanografu fiziku Venecijos Ca’ Foscari (Italija) universitete ir nuo 1999 m. yra įtrauktas į Italijos universitetų tyrėjų sąrašą.

17 Nuo 2007 m. rugsėjo 14 d. A. Rubino kelis kartus prašė Italijoje pripažinti Vokietijoje įgytą jo kvalifikaciją tam, kad jis būtų įtrauktas į asmenų, turinčių NMK, sąrašą.

18 Vis dėlto ministerija 2008 m. sausio 23 d. Sprendimu šiuos prašymus atmetė. Ji ginčijo Vokietijoje suteikto „Lehrbefugnis“ lygiavertiškumą Italijos universitetinės sistemos NMK ir nurodė, kad Įstatyminis dekretas Nr. 206/2007 netaikomas, nes universiteto dėstytojo profesija Italijoje nėra reglamentuojama profesija – universiteto dėstytoju tampama konkurso, kuriame galima dalyvauti neturint apibrėžto akademinio laipsnio, tvarka.

19 Dėl šio ministerijos sprendimo A. Rubino pateikė ieškinį *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* (Lacijaus regiono administraciniame teisme), remdamasis tuo, kad jis neatitinka Bendrijos teisės, visų pirma Direktyvos 2005/36.

20 Manydamas, kad gali likti abejonių dėl Italijos teisės aktų atitikties Bendrijos teisei, *Tribunale amministrativo regionale del Lazio* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar Bendrijos principai, susiję su kliūčių tarp [Europos] bendrijos valstybių narių laisvam asmenų ir paslaugų judėjimui panaikinimu ir abipusiu diplomų, pažymėjimų ir kitų oficialią kvalifikaciją patvirtinančių dokumentų pripažinimu, įtvirtinti [EB] 3 straipsnio 1 dalies c punkte ir 47 straipsnio 1 dalyje, ir <…> Direktyvos 2005/36/EB <…> nuostatos draudžia tokį nacionalinės teisės aktą, kaip antai Įstatyminis dekretas Nr. 206/2007 <…>, pagal kurį universiteto dėstytojų profesija nėra reglamentuojama profesija profesinės kvalifikacijos pripažinimo tikslais?“

Dėl prejudicinio klausimo

21 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo teigimu, norint pradėti verstis universiteto dėstytojo profesija ir pagal ją dirbti Italijoje nereikalaujama jokio akademinio laipsnio ir jokios profesinės patirties.

22 Todėl reikia suprasti, kad pateiktu klausimu iš esmės norima išsiaiškinti, ar dėl to, kad teisė pradėti verstis šia profesija suteikiama tik kandidatams, praėjusiems atrankos procedūrą, kurią įvykdžius suteikiama NMK, ši profesija yra reglamentuojama profesija Direktyvos 2005/36 3 straipsnio 1 dalies a punkto prasme.

23 Šiomis aplinkybėmis reikia nurodyti, jog reglamentuojamos profesijos sąvokos apibrėžimas Direktyvos 2005/36 prasme priklauso Bendrijos teisei (dėl Direktyvos 89/48 pagal analogiją žr. 1999 m. liepos 8 d. Sprendimo *Fernández de Bobadilla*, C-234/97, Rink. p. I-4773, 14 punktą ir 2003 m. rugsėjo 9 d,. Sprendimo *Burbaud*, C-285/01, Rink. p. I-8219, 43 punktą).

24 Iš Direktyvos 2005/36 3 straipsnio 1 dalies a punkto matyti, kad reglamentuojama profesija – tai profesinė veikla, kurią, kalbant apie teisę pradėti ja verstis arba vertimąsi ja, tiesiogiai arba netiesiogiai reglamentuoja įstatymai ir kiti teisės aktai, pagal kuriuos reikalaujama turėti specifinę profesinę kvalifikaciją.

25 Pagal Direktyvos 2005/36 3 straipsnio 1 dalies b punktą ir 11 straipsnio a punkto i papunktį atitinkama profesinė kvalifikacija – tai kvalifikacija, patvirtinta formalios kvalifikacijos įrodymu arba kompetenciją patvirtinančiu dokumentu, išduotu išlaikius specialų egzaminą be išankstinio pasirengimo.

26 A. Rubino teigia, kad NMK yra kompetenciją patvirtinantis dokumentas, išduotas išlaikius specialų egzaminą be išankstinio pasirengimo Direktyvos 2005/36 11 straipsnio a punkto i papunkčio prasme. Jis tvirtina, jog tai profesinė kvalifikacija šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalies b punkto prasme, todėl universiteto dėstytojo profesija Italijoje yra reglamentuojama profesija minėtos direktyvos 3 straipsnio 1 dalies a punkto prasme. A. Rubino daro išvadą, kad pagal jos 13 straipsnio 1 dalį Vokietijoje gavęs kvalifikaciją jis turi teisę būti įtrauktas į asmenų, turinčių NMK, sąrašą.

27 Tačiau reikia nurodyti, jog iš teismų praktikos matyti, kad Direktyvomis 89/48 ir 92/51 nustatytos bendros diplomų pripažinimo sistemos nesusijusios su atrankos ir įdarbinimo procedūrų, vykdomų norint užimti darbo vietą, pasirinkimu ir kad šiomis sistemomis negalima remtis grindžiant teisę į realų įdarbinimą. Iš tiesų pagal šias sistemas tik reikalaujama pripažinti vienoje valstybėje narėje įgytą kvalifikaciją tam, kad

ją turintis asmuo galėtų pretenduoti į darbo vietą kitoje valstybėje narėje pagal atrankos ir įdarbinimo procedūras, kurios taikomos teisei pradėti verstis reglamentuojama profesija (šiuo klausimu dėl Direktyvos 89/48 žr. minėto sprendimo *Burbaud* 91 punktą). Šie principai nebuvo pakeisti Direktyva 2005/36 atlikus pertvarkymą ir racionalizaciją.

28 Todėl pareiškėjas negali remtis Direktyva 2005/36 norėdamas, kad jam atrankos ir įdarbinimo procedūra iš dalies nebūtų taikoma.

29 Tačiau iš Teisingumo Teismui pateiktų bylos dokumentų ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytų teisės aktų matyti, kad NMK suteikimas sudaro vieną universiteto dėstytojų įdarbinimo procedūros etapų.

30 Iš tiesų šią procedūrą sudaro du etapai, kurių pirmasis apima NMK suteikimą. Šią kvalifikaciją turinčių asmenų pavardės įrašomos į asmenų, turinčių NMK, sąrašą ir vėliau vykstant antrajam atrankos procedūros etapui jie gali pateikti savo kandidatūrą konkrečiai darbo vietai universitete užimti ir todėl gali būti įdarbinti atsižvelgiant į kiekviename universitete taikomus skirtingus kriterijus.

31 Konkrečiau kalbant apie atrankos procedūrą, taikomą NMK suteikimui, Įstatymo Nr. 230/2005 1 straipsnio 5 dalies a punkto 1 papunktyje bei Įstatyminio dekreto Nr. 164/2006 3 straipsnio 2 dalyje ir 9 straipsnio 9 dalyje numatyta, kad maksimalus asmenų, galinčių gauti šią kvalifikaciją, skaičius nustatomas kiekvienai disciplinai, iš anksto atsižvelgiant į universitetų nurodytus poreikius. Be to, iš Įstatymo Nr. 230/2005 1 straipsnio 8 dalies ir Įstatyminio dekreto Nr. 164/2006 9 straipsnio matyti, kad atranka vyksta kandidatūras pateikusių asmenų lyginamojo vertinimo pagrindu, o ne taikant absoliutaus pobūdžio kriterijus. Pagal Įstatymo Nr. 230/2005 1 straipsnio 6 dalį ir Įstatyminio dekreto Nr. 164/2006 3 straipsnio 4 dalį NMK yra terminuota.

32 Reikia pripažinti, jog aplinkybė, kad asmuo buvo atrinktas pasibaigus procedūrai, kuri taikoma siekiant atrinkti iš anksto nustatyto skaičiaus asmenis remiantis lyginamuoju kandidatų vertinimu, o ne taikant absoliutaus pobūdžio kriterijus, ir kurią atlikus suteikiama griežtai terminuota kvalifikacija, negali būti laikoma suteikiančia profesinę kvalifikaciją Direktyvos 2005/36 3 straipsnio 1 dalies b prasme.

33 Šiomis aplinkybėmis faktas, kuriuo remiasi A. Rubino, kad Įstatymo Nr. 230/2005 1 straipsnio 9 dalyje, nukrypstant nuo įprastai taikomų normų, universitetams leidžiama į 10 % dėstytojų darbo vietų tiesiogiai paskirti užsienio ar užsienyje įdarbintus Italijos tyrėjus specialistus, užsienyje įgijusius to paties lygio NMK, nėra svarbus atsakant į dėl Direktyvos 2005/36 pateiktą klausimą. Nekyla ginčų dėl to, kad pagrindinėje byloje A. Rubino remiasi ne minėta leidžiančia nukrypti nuostata, bet prašo jį įrašyti į asmenų, turinčių NMK, sąrašą nereikalaujant dalyvauti taikomuose nacionalinės teisės aktuose numatytoje atrankos procedūroje.

34 Atsižvelgiant į pateiktame klausime teikiamą nuorodą į EB sutarties nuostatas, susijusias su pagrindinėmis laisvėmis, vis dėlto reikia priminti, kad EB 39 ir 43 straipsniais valstybių narių piliečiams užtikrinama teisė imtis darbuotojų ir savarankiškai dirbančių asmenų veiklos nediskriminuojant dėl pilietybės. Todėl nacionalinės valdžios institucijos turi visų pirma užtikrinti, kad per tokią atrankos procedūrą, kurią įvykdžius asmuo įtraukiamas į asmenų, turinčių NMK, sąrašą, kitose valstybėse narėse įgyta kvalifikacija būtų teisingai pripažinta ir į ją būtų tinkamai atsižvelgta (pagal analogiją žr. minėto sprendimo *Burbaud* 99 ir 100 punktus).

35 Atsižvelgiant į visus šiuos vertinimus, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: tai, kad teisė pradėti verstis profesija suteikiama tik kandidatams, atrinktiems taikant procedūrą, per kurią iš anksto nustatytas asmenų skaičius atrenkamas remiantis lyginamuoju kandidatų vertinimu, o ne taikant absoliutaus pobūdžio kriterijus, ir kurią

atlikus suteikiama griežtai terminuota kvalifikacija, nereiškia, jog ši profesija yra reglamentuojama profesija Direktyvos 2005/36 3 straipsnio 1 dalies a punkto prasme.

36 Tačiau EB 39 ir 43 straipsniais reikalaujama, kad kitose valstybėse narėse įgyta kvalifikacija per tokią procedūrą būtų teisingai pripažinta ir į ją būtų tinkamai atsižvelgta.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

37 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendžia:

Tai, kad teisė pradėti verstis profesija suteikiama tik kandidatams, atrinktiems taikant procedūrą, per kurią iš anksto nustatytas asmenų skaičius atrenkamas remiantis lyginamuoju kandidatų vertinimu, o ne taikant absoliutaus pobūdžio kriterijus, ir kurią atlikus suteikiama griežtai terminuota kvalifikacija, nereiškia,

jog ši profesija yra reglamentuojama profesija 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo 3 straipsnio 1 dalies a punkto prasme.

Tačiau EB 39 ir 43 straipsniais reikalaujama, kad kitose valstybėse narėse įgyta kvalifikacija per tokią procedūrą būtų teisingai pripažinta ir į ją būtų tinkamai atsižvelgta.

Parašai.